

כמה:

ב א מי פ"ג מכתבים
כרכור לשלב יומני
ענין ולו טוטס ע"ש ד"ר קיון
דיל שפ"ן: **ב**

ב א מ"מ פ"ג מכתבים
ללאם מ"מ פ"ג מכתבים
חו"ש קיון ור' קע"ש ס"ט
כ"ל שפ"ן: **ב**

ב ב מ"מ פ"ג מכתבים
ה טהרה גלויון ס"ה
וועש"ע טהרה גלויון ס"ה
טפ"ר: **ג**

ב ג מ"מ פ"ג מכתבים
מכתבים לשלב יומני
ענין צו ע"ש ק"מ
קיון שפ"ן: **ה**

הגהות הב"ח

מוספֶת רש"י

רב נסים גאון
אלל לעודת אשא
בלבד. כאשרו כי מה
בעלה והרבה תיריה דען
לשניאן ואי"ג (שהחומר
שהמעיינ) העתיק דבר זה
ומולות, והוא שארו אבוי בר
צורה. וזה כוכב אשא שלך והוחזק
למרות צורה דבשין מעד
כו. נ"ז מפי דר' רבנן
מהו. עירך דיליה במקצת
בכבודה בפרק ב' בסוף
המודשין (ז"ה) דתנייא
ר' הושענן בן פסחים אמר
בכור יב' חנן ציריך ב' מן
השיק שפערת עליון, בגין
שפערן בן גמליאל בבחנה.
אפללו, בנו בבחנה. ואמרו
בו עכבר אל אשאתו כונטו
מאי עכבר מאה ר' מאיר אמר אביכא
דר' ר' מאיר אמר מאיר אמר
להו עוד מפי בכור מהו לעודת
כשיידה לעודת ר' הושענן וזה
ויאגסןין בפרק ז' הושענן וזה
אבא. ר' פרישא אדורנו הא
מכבנה

ח' בית פרק שניים ועשרים שבועות

מספרת הש"ס

תורה או ר' הילל

- 1 אמר לרבקה אותני את מתקן לבנה תקראה:
- 2 שנגנו מואב מונעך שחתוק הווא אל עשרון לאלו מלון קברון בלב אל לול ובוגלה לאלו הרקע על ענן טעמו בו ור' הילל בינה:
- 3 על החדיים אשא בכ' כי נצחון וועל נזאת אש עבר והלא שטוח מלוי קברון מושע הנבאים זיד בתקה נדרו טרכיה ר' הילל:
- 4 והשבתי כל מושעה ר' הילל קורחה שבחה ובל מונעה והושע ברכ' קדשך ומונעךם שנאה נפצע קיז לעל טרכיה לאליגר בונה:
- 5 שעשה אד' ר' הילל אמר לשרש עקיב' פ' מילאנו פ' תגביל תנבה:
- 6 פרה ר' הילל אמר לשרש עקיב' פ' ישייו כ' ו'

רביינו חנן אל
בלבל, לא קשא הא דרי
וירוחנן, ושאר פירושות וולדי
וורדים ווילדי, ובניהם לסקא
שעטפה ר' אלכסיון הייזא מון מורה,
הארה רונין סוחטין בעגנון
בברבריסון, בכוורדרין אבל
אל רבנן, דל' בית
בשבטה. הא דתני אין עד
מחייב. מי' עד שבר אל' עידות
אשה אוקומנא לאילודת ניא;
בדיעבד לאילודת שפחה
לה.
ולכלכיה, יי', עד מי' עד
אנמן להעדייל בערך בהמה
הדרוריה, המום ישן צו
אפאלו' סוזה (ב' ז' א' פ' ז'
שלאילול לווא אדים הוה,
שלאילול בו מידי אדים וכו'.
בכמומו, כי' בעדודה גודלה
וממושם. וופרשך כרך בכרורות
פרק כל פסלי המקודש
טיטסלטאל שמעעה תחת
רכיב' ז' אמר אדר' ר' אלעד
אפאלו' בו ותבו נאמנים.
ויש לנו שטב אטמאריך יי' עד מי'
דעתן אטמאריך בערך בהמה
תערתו. כי אאות והושעיא
מונעטן אטראין ר' אלעד
בכמונו. כי אאות והושעיא
מונחניא באידיה, ויתים
עטבוב' שריקון מוש' ש'

לְךָ וְאֶתְקֹעַשׁ רַבֵּן לְקֹדֶשׁ מִיעָן:
 כָּלָנִים נְאָמֵן מוֹסֵבָר תְּהִינָּה מִלְמָן
 שְׁפָתָה בְּכָלָה לָהּ וְשָׂהִיר כְּבָלָה לָהּ
 להם: מִתְגַּנִּי לְלָבָד צָמָן. כָּלָמָל
 שְׁמַנְצָל: שְׁוֹרִין חֲוֹנוֹ צָמָן. כָּלָי
 שִׁיחָה נְמוּהָ: וְלֹא פָלָג כָּל צָמָן.
 כָּגָן בְּכָל יְכָת שְׁמַנְצָל חֲוֹנוֹ חַי עַי
 סְדָמָק: מִידָּקָן חֲוֹנוֹ. וְלֹא חֲמָרָה וְזָה
 נְצֻוּלִיאָה. הַכָּל נְהִי צְרִינוֹן: חַזְקָן פְּמָנִיא
 יְצָהָן. דָּג מְלָתִיא זָל צְנָס שְׁעַדְלָה:

בבהמה בגימטריא. סמכתה צעטמל סיל דין' ג נפקה לנו גימטריה דפ' זיקומיים: אונד'

לעדות אש בלבך אימא לעודות שהאהה כשרה לה בלבד רב יימר אשר עד מפי עדר לבכור קרי עליה מרימר יימר שרי בכורה "והלכתא עדר מפי עד כשר לבכור: חלות דבש: כי אתה רב הושיעא מהרדריא³ אתה ואיתיה מהתניא באידיה זיתים וונבים שריסקן מע"ש ויצוו מעצמן אסוריין "ור"א ו/or "ש מתירין אמר רב יוסף גברא יתריא אתה לאשמעין אל אבוי טובא קמ"ל دائ ממתניתין הוה אמרת החתום הוא דמעיקרא אוכלא ולכטוף אוכלא אбел הכא דמעיקרא אוכלא לבסוף משקה אימא לא קמ"ל: מותני⁴ כל שבא בחמשין מערב שבת שוריין אותו בחמשין בשבת וחוץ מן המליה היישן⁵ (ודג'ים מלוחין קטנים)⁶ וקוליים האיספנין שחדרחן זו היא גמר מלאכתן: גמ'⁷ וכן מאיר רב ספרא בגון תרגול התא דר' אבא ואמר רב ספרא יימנא חדא איקליעית להחתם ואוכלן מיניה ואילא רבי אבא דארשיין חמורא בר תלתא טרפוי איתנטני רבי יהונתן ריק מכותח דרבבאי אמר רב יוסף ולירוק אנן מהרונגולתא דרבבי אבא ועוד אמר רב גוא יומנא חדא איקליעית להחתם וועבדית כותח דרבבאי שאילו מיניה⁸ כל ברוחו מערבא: כל שלא בא בחמשין וגוב': הריח מאיר אמר רב יוסף הריח חייב חמאת אמר מר בריה דרבינא אף אנן נמי תניא חוץ מליח ישן וקוליים האיספנין שחדרחן זו היא גמר מלאכתן שמע מינה יהיב חייא בר אבא ורבי אpsi קמיה דרבבי יהונן ויתיב רבי יהונן וקא מגנונג אמר ליה רבי חייא בר אבא לרבי אpsi מפני מה עופוה שבבל שמנים אל⁹ כל למדרב עזה ואראך שמנים מהן מפני מה מועדים שבבל שמנחים מפני שהן עניים מפני מה ת"ח שבבל מצוין לפ' שאינן בני תורה מפני מה עובדי כוכבים מוזהמי מפני שאוכלי שקץ' ורמש'¹⁰ איתער בהו רבי יהונן אמר להוז דודקי לא נך אמרתני לכם אמור להחמה אחותי את¹¹ אם ברור לך הדבר כאחוך שעיא אסורה לך נך אמרתו אמרו ליה ולמא לנו מיר איזה מהן מפני מה עופות שבבל שמנים מפני שלא גלו שנאמר שאנן מואב מנערו וasket הוא אל שמריו ובוגלה לא החל והכא מנג' גלו דרთניא¹² רבי יהודה אומר נ"ב שנה לא עבר איש ביהודה שנאמר¹³ על ההרים אשא בכ' נהוי גו¹⁴ מעוף השמים ועד בהמה נדרו הלכו בהמ'ה בוגטרא חמישין ותרתין הו א"ר יעקב א"ר יהונן בון חזו רחוי חוץ מוקליים האיספנין עד אמר רב הני מדרי דרבב' מהדרי מיא לעין עיטם והאי בון דלא שריר שדריה לא מצי סליק מפני מה מועדים שבבל שמנחים מפני שלא היו באotta קללה דכתיב¹⁵ והשבתי כל משושה חנה חרשה ושבתה וכלה מועדה וכחיב חדשים ומועדים שנאה נפשי היז עלי לטורה¹⁶ מאי היז עלי לטורה א"ר אליעזר אמר הקב"ה לא רין ליישאל שחוטאן לפני אלא שמטריחין אוית לידע איזו גוירה קשה אביא עליהן א"ר יצחק אין לך כל רגל ורגל שלא בא בא בולשת ציפורי ובעל רבי חנניה אין לך כל רגל ורגל שלא בא לא לטבריה אנגמון וקמתן דאמרו אינשי במתא שמאי בלא מטא תורה¹⁷ הכאים ישרש יעקב מקומן ונראה רבי יוסף אלו תלמידי הכהנים שבבל שעושין ציצין ציצין ופרחים לתורה מפני מה עובדי כוכבים מוזהמי שלא עמדו על הר סיני שבשעה שבא

מיין נען עיטם. מדיניות שצצנ'ל מוחילין מיס השפכים צאן נען עיטם צואו מוקס גבוש צבאי' [זחמים מ-]
ציוויל' צ דמתקון במאמה ערלה על גני צער קמיס לדומליין בקדול יומן (ה' ה'). ען עיטם גבוש מוכ-
שין צפלט פילגוט וסולםות למנה מנקה מנקה קלקען (סיס) ולך הומן סולמוות חולין קמיס נלי' וחולין צ-
סולםות צנומיס נעלונ'ן יומל מדליך פلت עטנוו: ואה'. קול'ם קהפקין: ציון דלא ארייך דרייה. אין קה-
עול ולו סתמכותן נטנען מעתה אלרגן הצען קלקלן גראטה: קומונו. ט' באנ' לען טום צלען: צונא-
קמוקם. צמלה' נבו נקס סיגולס נמקוס נכל' מילין עטמו ממלודוטס סייח' חטא: נמלה' צמלה' צ-
צאנ' מפה. נמקוס צמלה' עלי': ווטאנ'. צבוי תלוי בכםלאטי. צמלמו ממרג'ין מותאנ' (צומ' צז': צוין, צז':
ישלטו ויעשו ליין וכפלים למליה. וס' עטם קמיה נלי' יומן דעתעה דמלוויין נמו נפי שלין צי' צו

מגמה שדרין ואחריה ביטוי מילים ואותיות אלו יפה. **בליך פקח הניתן**